

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.592/2023/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. december 07. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés bűntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. július 11. napján kihirdetett 2.B.131/2023/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A 223/2022.bü. szám alatt lefoglalt, a tárgynyilvántartásba Bnyt.43/2022. tételszám alatt bevételezett

- az 1-5. sorszáмок alatt nyilvántartott késeket – lefoglalásuk megszüntetése mellett – sértett1 sértett (Nyíregyháza, Rákóczi u. 104. szám) részére rendeli kiadni;
- a 6. sorszáмок alatt nyilvántartott 7 cm pengehosszúságú kés lefoglalását is megszünteti és sértett1 sértett részére rendeli kiadni;
- a (helyesen) 7. sorszáмок alatt nyilvántartott Hikvision márkájú rögzítő szerver lefoglalásának megszüntetéséről és egyéb1 részére történő kiadásáról szóló rendelkezést mellőzi;
- a 10-18. sorszáмок alatt nyilvántartott melltartót, 1 pár sportcipőt, pólót, farmernadrágot, 1 pár zoknit, öngyújtót, 3 darab lakatkulcsot, boxert és karórát – lefoglalásuk megszüntetése mellett – sértett1 sértett részére rendeli kiadni; míg
- a 19. sorszáмок alatt nyilvántartott női rövidujjú póló lefoglalását megszünteti és sértett1 sértett részére kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott büntetésébe az általa 2023. július 26. napjától letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés (8) bekezdés 1. fordulata], ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt – 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, míg az ügyész tudomásul vette azt.

[3] A védő a perorvoslatát írásban nem indokolta.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.339/2023/4. számú átiratában a Nyíregyházi Törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el figyelemmel arra, hogy nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését sem az ügyészség, sem a vádlott vagy védője nem indítványozta.

[6] A védelmi fellebbezés nem alapos.

[7] Az ítéltábla a védelmi jogorvoslatok elsődleges okára és irányára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen felülvizsgálta, azaz a revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Jelen ügyben a perorvoslatok támadták a bűnösség megállapítását, ezért korlátozott revízióra nem kerülhetett sor.

[8] A másodfokú bíróság elsőként azt ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat. Ebben a körben a Be. 608-609. §-ában foglaltak körében az volt megállapítható, hogy a törvényszék nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezve. Ilyen eljárási szabálysértésre a fellebbezők sem hivatkoztak.

[9] A vádlott előéleti adatait az erkölcsi bizonyítvány alapján annyiban pontosította az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet [12] bekezdésében – nyilvánvalóan elírási hiba folytán – szereplő összbüntetési ítélet száma helyesen 2 Bk.396/2012/2.

[10] Az elsőfokú bíróság valamennyi releváns tényre lefolytatott bizonyítás során az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat okszerűen, a logika szabályainak megfelelően értékelte. Nem tévedett, amikor a tényállást Terhelt1 vádlott tagadásával szemben nagyrészt sértett1 vallomására alapította, akinek szavahihetőségét erősítette tanú1, tanú2, tanú4, tanú5 tanúk, valamint a szakértői vélemények mind a vádlott személyisége, mind pedig a sértett sérülései tekintetében.

[11] A vádlott szavahihetősége az eljárás során a fentiekben túlmenően is megdőlt, hiszen a sértett által elszenvedett sérülések tekintetében nem tett koherens nyilatkozatokat, hiszen tanúkénti kihallgatása alkalmával azt mondta, hogy a sértett június 1-én elesett a repülőhídon és a nadrágjának gumija elszakadt, ezért meg akarta azt igazítani és ekkor szúrta hason magát véletlenül. Ugyanakkor az egyébként érdektelen, így szavahihetőnek tekintett tanú3 szociális segítő tanú arra vonatkozólag tett vallomást, hogy a sértett sebének június 3-án bekötözésekor jelen lévő vádlott azt mondta, hogy a sértettet a vonaton megtámadták, emiatt szenvedte el a sérülést.

[12] Megalapozatlansági ok hiányában a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság tényállására alapítja (BH2023. 5.). A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3) és (4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság ún. ténybírói jellegét.

[13] A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a törvényes mérlegelést támadták, amely a tudati tények körében is megalapozott tényállásra figyelemmel, a tényálláshoz kötöttség elve folytán eredményre nem vezethetett

[14] Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásból Terhelt1 vádlott bűnösségére vonatkozó következtetés törvényes csakúgy, mint a vádlott cselekményének jogi minősítése [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja].

[15] A Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta az ítéltábla a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely során az enyhítésre irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

[16] A büntetés kiszabásakor irányadó középértékkel összefüggésben a törvényszék által írtakat maradéktalanul osztotta az ítéltábla (elsőfokú ítélet [67]-[69] bekezdések). A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire és az alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az „ultima ratio elveinek” (1214/B/1990. AB határozat).

[17] A törvényszék vádlottal szemben kiszabott büntetése nem tekinthető eltúlzottan súlyosnak, így enyhítése az ítéltábla álláspontja szerint nem volt indokolt, a büntetés szükséges, de egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez, tetterányos és kifejezi az egyéniesítés követelményeit is és illeszkedik az ítéltábla büntetés kiszabási gyakorlatához.

[18] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdések nagy részéről, így a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának kizártságáról, a beszámításról, az 1-5., valamint 8-9. sorszámok alatt nyilvántartott bűnjelek jogi sorsáról és a bűnügyi költségről, azonban a Be. 590. § (7) bekezdése alapján az alábbi – részben további – intézkedések szükségessége merült fel.

[19] Elmulasztott rendelkezni az elsőfokú bíróság a rendelkező rész szerint megjelölt tárgynyilvántartás 6. sorszáma alatt nyilvántartott kés jogi sorsáról, ami az 1-5. sorszámok alatti bűnjelek (kések) jogi sorsát osztotta, ugyanakkor az elsőfokú ítéletben 6. sorszám helyett 7. sorszám alatt nyilvántartott Hikvision „rögzítő” lefoglalását a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya a 2022. június 15. napján kelt határozatával már megszüntette, és kiadni rendelte a jogosult részére, így arról rendelkezni okafogyottá vált.

[20] A bűnjeljegyek 10-18. sorszámai alatt szereplő tárgyak lefoglalásának megszüntetése helyes volt, azonban azokat nem annak kell visszaadni (egyéb érdekelt), akitől lefoglalták,

hanem a tulajdonosának, aki a lefoglalást 2022. június 05. napján elrendelő határozat alapján sértettl sértett volt, így az elsőbírői rendelkezést az ítéltábla e szerint korrigálta.

[21] A bűnjeljegyzék 19. sorszáma alatt szereplő női rövid ujjú póló vonatkozásában az elsőfokú ítélet nem tartalmazott rendelkezést, ezért azt az ítéltábla pótolta. A bűnjelet [B100008623261] a hatóság tagjai a cím13. számú menedékház női mosdó zuhanyzó részében találták fel, amit tanú6 tanú korábban látott a sértetten. Erre figyelemmel az ítéltábla a bűnjel lefoglalását megszüntette Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja szerint, és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján a sértett részére kiadni rendelte.

[22] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (4) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezését a 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[23] Az ítéltábla előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezése a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében írtakon alapul.

[24] A másodfokú határozattal szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1), (2) bekezdései értelmében nincs helye

Debrecen, 2023. december 07.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr.
Répássy Árpádné dr. Németh Laura s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.131/2023/23. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. december 07.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke